

Roomburgerpark vraagt politieke stuurmanskunst

De herinrichting van het Roomburgerpark houdt de gemoederen in onze stad bezig. Na een 'participatieronde' onder leiding van een ambtelijke werkgroep bleven er uiteindelijk drie scenario's over, te weten: een minimumvariant, een middenvariant en een maximumvariant. In alle varianten wordt gehoor gegeven aan de wens van de hockey om meer capaciteit. Ook wordt het plan opgevat om tot een gemeenschappelijk clubhuis voor zowel hockey als tennis te komen, welk clubhuis ook dienst kan doen als ontmoetingscentrum voor de buurt.

B&W hebben inmiddels hun voorkeur voor de minimumvariant uitgesproken. En hierbij kan ook de Hazewinkelstraat, de straat waar ondergetekenden wonen, goed leven. Op 9 mei was

er gelegenheid voor 'insprekers' hun mening te geven in de commissie onderwijs en samenleving. Een bonte stoet van bezorgde burgers, waaronder huisvrouwen, docenten, een arts, hockeyers, tennissers, sportbestuurder, milieu-deskundigen en omwonenden passeerde de revue.

Een daarvan maakte duidelijk dat op een willekeurige dag er meer sporters van het park gebruik maken dan recreanten, die de hond uitlaten. Die zijn vaak op een hand te tellen, hetgeen ook overeenstemt met onze waarneming. Ook de sportbestuurders - en beoefenaars lieten van zich horen. Zij maakten duidelijk dat de kwaliteit van de sportbeoefening gediend is met een ongedeelde locatie die ruimte geeft aan gewenste groei.

Opinie

Door de tegenstanders werd onder meer gesteld dat je het toch niet in je hoofd haalt om in het Vondelpark een hockeyveld aan te leggen. Een vergelijking die toch wat megalomaan overkomt.

Wat als een hoogtepunt had moeten overkomen, viel als een kaartenhuis in elkaar. Dit betrof de overhandiging van de meer dan 4000 handtekeningen onder een petitie die zich uitsprak tegen de plannen. Op vragen over de gehanteerde methodiek kwamen geen overtuigende antwoorden, waardoor de betrouwbaarheid in het geding kwam.

Er was ook een huisarts die op grond van een onderzoek in zijn praktijk fel tegen was. Je vraagt je

dan wel af hoe het mogelijk is dat een huisarts zich tegen meer ruimte voor sport uitspreekt.

Interessant was ook de mening van een inspreker dat groen boven alles moet gaan. Op de vraag hoe dan de sport die vraagt om uitbreiding gefaciliteerd zou moeten worden, kwam het antwoord dat dan maar huizen afgebroken zouden moeten worden.

De commissie vroeg herhaaldelijk aan de insprekers om alternatieven. Daarbij werd doorgaans verwezen naar voetbalvelden die braak zouden liggen. Een fact check van het Leidsch Dagblad en de Leidse Universiteit maakte zaterdag duidelijk dat deze uitwijkmogelijkheid er niet is. Er zijn dus geen alternatieven.

Opvallend is dat de tegenstanders overwegend ouder zijn en de

voorstanders jonger. Wat duidelijk ontbreekt is de stem van de sporters zelf.

Het is aan de politiek om een ei te leggen. Het is bemoedigend dat de commissie onderwijs en samenleving overwegend uit jongeren bestaat. Zij hebben hopelijk meer inlevingsvermogen dan de stoet van insprekers afgelopen donderdag heeft laten zien. Een helder besluit is nodig. Eigenlijk vormt scenario 1 een mooi compromis dat de ambtenaren prima hebben uitgewerkt. Zowel tegenals voorstanders zouden hier mee moeten kunnen leven. Het vraagt om wat water bij de wijn en om over de schaduw heen stappen. Het is aan de politiek om partijen hiervan te overtuigen.

Fred van Haasteren en Jaap Kuiper